

non ego tellurem genibus perrepere supplex
et miserum sancto tundere poste caput.
at tu, qui laetus rides mala nostra, caveto
mox tibi: non unus saeviet usque deus.
vidi ego, qui iuvenum miseros lusisset amores,
post Veneris vinclis subdere colla senem
et sibi blanditias tremula componere voce
et manibus canas fingere velle comas,
stare nec ante fores puduit caraeve puellae
ancillam medio detinuisse foro.
hunc puer, hunc iuvenis turba circumterit arta,
despuit in molles et sibi quisque sinus.
at mihi parce, Venus: semper tibi dedita servit
mens mea: quid messes uris acerba tuas?

Liber primus, 3

Ibitis Aegaeas sine me, Messalla, per undas,
o utinam memores ipse cohorsque mei!
me tenet ignotis aegrum Phaeacia terris,
abstineas avidas Mors modo nigra manus.
abstineas, Mors atra, precor: non hic mihi mater
quae legat in maestos ossa perusta sinus,
non soror, Assyrios cineri quae dedat odores
et fleat effusis ante sepulcra comis,
Delia non usquam; quae me cum mitteret urbe,
dicitur ante omnes consuluisse deos.
illa sacras pueri sortes ter sustulit, illi
rettulit e triviis omnia certa puer.
cuncta dabant reditus: tamen est deterrita numquam,
quin fleret nostras respiceretque vias.
ipse ego solator, cum iam mandata dedissem,
quaerebam tardas anxius usque moras.